

ЯКІСТЬ ІНЖЕНЕРНОЇ ОСВІТИ

Храмова Т.І., Кривоніс С.С.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Світова тенденція сучасного розвитку - формування інноваційної економіки знань в умовах стрімкого розвитку техніки і технологій. Для розвитку інноваційного процесу ключовими і найдорожчими ресурсами є знання і професіоналізм. У зв'язку з цим набуває особливої значущості галузь, де споживаються, формуються і розподіляються дані ресурси - сфера освіти

Прогрес сучасного суспільства і перехід до інноваційної економіки в Україні неможливий без розвитку техніки і технологій, який багато в чому визначається якістю інженерної освіти. Незважаючи на підвищену увагу до проблем якісної підготовки професіонала, в сучасній практиці залишається безліч протиріч, пов'язаних як з вимірюванням і оцінкою якості вищої освіти, так і з її підвищенням. Слід зазначити, що сам термін «якість освіти» не має однозначного і прийнятого науково-педагогічного тлумачення.

Одне з основних завдань вузу - забезпечення високого рівня підготовки фахівців і формування особистості, готової до прийняття соціально відповідальних рішень в умовах відкритого суспільства, готових до інноваційного кар'єрного просування і професійного зросту.

Підвищення якості освіти в університеті забезпечується шляхом реалізації системних програмних заходів, спрямованих на впровадження моделей неперервної професійної освіти, рейтингової оцінки досягнень студентів, системи менеджменту якості, експериментальної діяльності по кредитно-модульній системі заєдкових одиниць, що забезпечує кожному студенту можливість формування індивідуальної освітньої траєкторії.

Сучасна матеріально-технічна база, включає навчально-лабораторні площі, телекомунікаційну інфраструктуру, що забезпечує високошвидкісний доступ студентів і викладачів до корпоративних, регіональних і глобальних інформаційних ресурсів. Віртуальні лабораторні комплекси дозволяють проводити навчальні заняття на високому рівні. Процес проникнення інформаційних технологій в різні сфери життєдіяльності людей, в тому числі в освіту, є загальноновизнаним світовим трендом ХХІ століття. При цьому ступінь проникнення і рівень розвиненості, а також ефективність впливу різна, що обумовлено комплексом чинників.

Тому у надзвичайно мінливому зовнішньому середовищі, виникають нові вимоги до професійних кадрів, що вимагає перегляду стратегій освіти. Промислові підприємства змушені працювати гнучко, створюючи нові системи відносин як з партнерами по бізнесу, так і зі своїми співробітниками і клієнтами. Це, в свою чергу, обумовлює необхідність оновлення базових знань фахівців інженерного профілю. З огляду на зростаючі темпи змін, процес оновлення знань і навичок повинен носити постійний характер. Можна говорити про формування нового соціального явища «універсального фахівця» - «транспрофесіонала», який легко адаптується до будь-яких систем.